

नेपाल सरकार
Government of Nepal
कृषि विकास मन्त्रालय
Ministry of Agricultural Development

सिंहदरबार, काठमाडौं, नेपाल
Singhdurbar, Kathmandu, Nepal

एकिकृत बाली पात्रो - आलु खेती (Integrated Crop Calendar - Potato)

महिना	वैशाख	जेष्ठ	आषाढ	श्रावण	भाद्र	आश्विन	कार्तिक	मसिर	पुष	माघ	फाल्गुण	चैत्र
हप्ता	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४	१ २ ३ ४
मौसम												

बिऊको छनौट

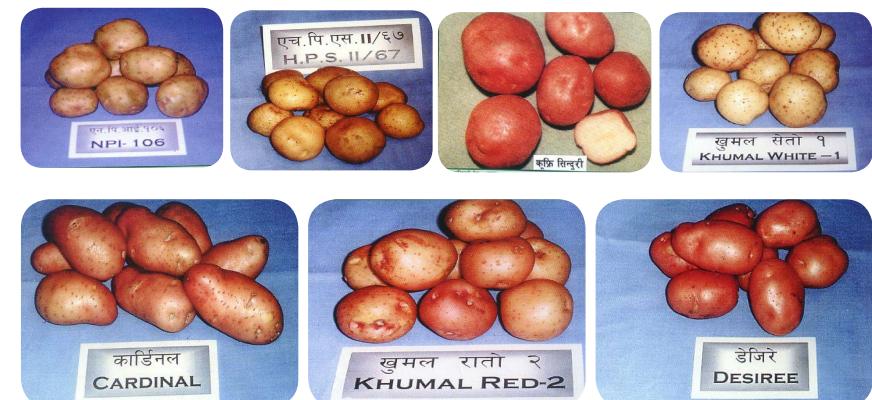
आलुको कलिलो बिरुवा

गोडमेल, उपकेरा, मलखाद र सिचाई व्यवस्थापन

आलु खन्नको लागि तयारी अवस्था

आलुको उत्पादन

मुख्य जातहरू, बाली लगाउने समय र विधि

बीउ-दर र रोप्ने दुरी: इयाङ्गदेशिक अर्को इयाङ्गसम्म दुरी ६० से.मी. र एक बीउबाट अर्को बीउको दुरी २५ से.मी. को लागि २५-५० ग्राम मफौला तौल भएका बीउ आलु ७५-१०० के.जी. प्रति रोपनीका दरले आवश्यक हुन्छ।

एकिकृत शत्रुजीव व्यवस्थापन: आलु बालीमा लाग्ने मुख्य-मुख्य रोग तथा कीराहरुलाई निम्नानुसार व्यवस्थापन गर्न सकिन्छ।

मुख्य रोगहरू:

पछौटे डढुवा: शुरुमा पातमा हल्का हरियो रंगका थोप्साहरु देखिन्छन् भने रोग बढ्दू हुँदै जाँदा पुरै पात डढे जस्तो देखिन्छ।

व्यवस्थापन: एकिकृत व्यवस्थापन विधिहरू जस्तै, रोग अवरोधक जातहरू (खुमल रातो २, खुमल सेतो १, जनकदेव, आई.पि.वाई.-८, र खुमल लक्ष्मी) लगाउने, सिफारिस दूरी भन्दा कममा आलु नरान्जे, सिंचाईको पानी जम्म नदिने, बाली-चक्र अपनाउने, रोग अनुकूल वातावरण अनुभव गरेपछि म्यान्कोजेवयुक्त विषादि डाइथेन एम-४५ वा क्रिनोक्सिल गोल्ड २-३ ग्राम प्रति लिटर पानीमा घोली पुरै पात, डाँठ भिज्ने गरी प्रकोप हेरी ७-१० दिनको फरकमा ३-४ पटक छन्ने।

कालो खोस्टे: यो रोग लागेमा उम्रन लागेका मुनाहरु मर्छन्। रोगी बोटमा दाना लागेमा डाँठमा गुचमुच्च परी लाग्दछ।

बाली लगाउने समय र विधि:

भौगोलिक क्षेत्र	लगाउने महिना	बाली लिने महिना	जात
तराई, खाँच र बेसी (तराई ६०० मि. सम्म)	आश्विन-मसिर	पौष-फाल्गुण	कुफि सिन्दुरी, आई.पि.वाई.-८, खुमल रातो, डेजिरे, कार्डिनल
मध्य पहाड (६०० मि.-२००० मि.)	पौष-माघ	वैशाख-जेष्ठ	कार्डिनल, डेजिरे, खुमल सेतो, कुफिज्योति, जनकदेव, खुमललक्ष्मी, एन.पि.आई.-१०६
उच्च पहाड (२००० मि. भन्दा माथि)	फाल्गुण-चैत्र	आषाढ-श्रावण	कुफिज्योति, जनकदेव, खुमललक्ष्मी, एन.पि.आई.-१०६

व्यवस्थापन: स्वस्थ बीउको प्रयोग, दोर्घकालिन बाली-चक्र तथा आवश्यक परे २% बोरिक एसडको घोलमा १० मिनेटसम्म डुबाएर बीउ उपचार गर्न सकिन्छ।

खैरो पिपचक्के: व्याकटेरियाबाट हुने यो रोग लागेमा बोटको कुनै एउटा डाँठबाट ओइलाउन शुरु हुन्छ र विस्तारै सबै डाँठहरु ओइलाएर मर्दछ। रोगी आलु काटेर हेर्दा खैरो चक्र देखिन्छ र आलु थिच्चा चक्रबाट सेतो पिप जस्तो तरल पदार्थ निस्किन्छ।

व्यवस्थापन: यस रोगको रोकथाम गर्ने कार्य कठिन भएतापनि स्वस्थ बीउको प्रयोग, आलु परिवारमा पर्ने बालीहरू जस्तै गोलभेडा, भण्टा, खुर्सानी बाहेक अन्य बालीहरू धान, मकै, गहूँ आदि सँगको लामो बाली-चक्र अपनाएर, बाली व्यवस्थापन तथा बारीको सरसफाई जस्ता कार्यहरुबाट यो रोग कोहि हदसम्म नियन्त्रणमा ल्याउन सकिन्छ।

पात दोब्रिने भाइरस: बिरुवाको माथिल्लो भागमा पातहरू माथितिर फर्किएर दोब्रिन्छन्। रोगी बोटहरू होच्यो हुने, नफाङ्गिने तथा पातहरू बाकला, कडा र पहेला हुन्छन्।

व्यवस्थापन: तनु प्रजनन् विधिद्वारा उत्पादित भाइरस रोगमुक्त स्वस्थ बीउ आलु प्रयोग गर्ने। भाइरसजन्य रोगहरू लाही कीराको माध्यमबाट सर्वे हुनाले यसको नियन्त्रण गर्ने।

मुख्य कीराहरू:

आलुको पुतली: पुतलीले भण्डारण गरिएको आलुको आँखामा फुल पार्छ र सो ठाउँबाट लार्भा दानाभित्र पसी गुटी खाई नोक्सान पुऱ्याउँदछ।

व्यवस्थापन: कोरा नलागेका स्वस्थ बीउ आलुको प्रयोग गर्ने, जमिनमा ठीक मात्रामा चिस्यान कायम राख्ने, तितेपाती, नीम, असुरो, सिस्मो आदि जस्ता बोटहरुलाई टुक्रा पारी भण्डारण गरिएको आलु माथि तह तह मिलाई राख्नाले पनि यो कीराको प्रकोप कम हुन्छ।

रातो कमिला: माटोमुनि बसेर बोटको जरा तथा डाँटका बोक्राहरू खाइदिन्छ र सबै बिरुवा ओइलाई मरेजस्तो देखिन्छ। आलुको दानामा

चाल बनाई गुटी खान्छ र यस्ता आलु छिटै कुहिन्छ र खानलायक हुँदैन।

व्यवस्थापन: राम्री कुहिएको गोठेमल वा कम्पोष्ट मल मात्र प्रयोग गर्ने, जमिन सुख्खा नराख्ने, सिंचाईको राम्रो प्रबन्ध मिलाउने, आलु रोप्नु अघि इयाङ्ग बनाउँदा असुरो, तितेपाती, केतुकी आदिको मसिना टुक्रा पारेर एक पत्र राखिदिनाले पनि रातो कमिलाको प्रकोप कम हुन्छ।

खुम्से कीरा: यिनीहरू माटोभित्रै बसी बोटका जराहरू खान्छन् जसले गर्दा बिरुवा बढ्न सक्दैन र मर्दछ। आलुको दानामा समेत टोकेर क्षति पुऱ्याउँछन्।

व्यवस्थापन: काँचो गोबर मल प्रयोग नगरी राम्री कुहिएको मल मात्र प्रयोग गर्ने।

क्लोरोपाइरिफस १.५ मि.लि. प्रति लिटर पानीमा मिसाएर क्षति भएको बोट वरिपरी राख्नी प्रकोप घटाउन सकिन्छ।

हाम्पुलिङ्ग: दानाहरू नछिपिए आलु खनेमा भण्डारमा आलु बढी चाउरी पर्ने र कुहिने हुन्छ। त्यस कारण आलुको बोक्रा छिपिनका लागि र दाना परिपक्व हुनका लागि आलु खनाइको करिब २ हप्ता अगाडी बोट उखेल्नु पर्दछ जसलाई हाम्पुलिङ्ग भानिन्छ।

आलु खन्ने: आलु बालीको जात अनुसार रोपेको ९०-१२० दिन भित्र छिपिने गर्दछ। आलुको पातहरू पहेलान थालेपछि वा दानाहरूको बोक्रा राम्रोसँग छिपिए पछि मात्र आलु खन्नु पर्दछ।

उत्पादन: जात र ठाडँ/क्षेत्र अनुसार आलुबाट १५-३० टन प्रति हेक्टर उत्पादन लिन सकिन्छ।

सन्दर्भ ग्रन्थ:
१. व्यवसायीक तरकारी उत्पादन प्रविधि। २०७१। नेपाल हर्टिकल्चर सोसाईटी
२. प्रशिक्षक म्यानुअल, आलु बाली। २०७०। राष्ट्रिय आलुबाली विकास कार्यक्रम, खुमलटार।

प्रकाशक: कृषि विकास मन्त्रालय, AFACI/ATIN आयोजना, सिंहदरबार, काठमाडौं।